

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 714

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 23 octombrie 2007

SUMAR

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 670 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi

2-3

Decizia nr. 675 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 1 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice

3-5

Decizia nr. 676 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 411 alin. 1 și art. 720⁸ din Codul de procedură civilă

5-6

Decizia nr. 677 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

6-7

Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi

8-9

Decizia nr. 733 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) și (3) și art. 21 alin. (4) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

10-11

Decizia nr. 740 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 din Codul de procedură civilă

11-12

Decizia nr. 742 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

12-14

Decizia nr. 794 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi

14-15

Decizia nr. 812 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 139 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 670**

din 11 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Fănică Tucaliuc în Dosarul nr. 122/2004 conex cu Dosarul nr. 323/2004, de Corneliu Păltânea în Dosarul nr. 27/2006 și de instanța de judecată în Dosarul nr. 16/F/2005 ale Tribunalului Militar Teritorial București.

La apelul nominal răspund următorii: personal, autorul excepției, Fănică Tucaliuc, precum și partea Daniela Tatiana Lungu, personal și asistați de apărătorii aleși, autorul excepției, Corneliu Păltânea, precum și părțile Pavel Stoian și Daniel Bucur, Gheorghe Tuluc și Valentin Teodor Munteanu, apărătorii părților Ion Vlăsceanu, Cristian Zavodnik, Florea Iancu și Nela Budacă. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere faptul că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 126D/2007, nr. 127D/2007 și nr. 215D/2007 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorii și părțile prezente, precum și apărătorii aleși ai acestora nu se opun conexării celor trei dosare.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, solicită conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 215D/2007 și a Dosarului nr. 127D/2007 la Dosarul nr. 126D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorii Fănică Tucaliuc și Corneliu Păltânea, precum și părțile care au răspuns la apelul nominal solicită admiterea excepției și arată că urmează a fi susținută de avocații prezenți.

Apărătorii aleși ai părților Pavel Stoian, Valentin Teodor Munteanu, Cristian Zavodnik, Gheorghe Tuluc, deși arată că au cunoștință de Decizia Curții Constituționale nr. 610/2007, solicită admiterea excepției în sensul constatării neconstituționalității textelor legale criticate și prin raportare la principiul referitor la dreptul la un proces echitabil, invocând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Cauza *Maszni contra României*, 2006.

Apărătorul ales al autorului Corneliu Păltânea, precum și al părții Daniel Bucur solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, deoarece de la momentul invocării acesteia și până în prezent Curtea Constituțională a pronunțat Decizia de admitere nr. 610/2007.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, deoarece, prin Decizia nr. 610/2007, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Legea nr. 356/2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 26 ianuarie 2007, 16 ianuarie 2007 și 30 ianuarie 2007, pronunțate în dosarele nr. 122/2004 conex cu Dosarul nr. 323/2004, nr. 27/2006 și nr. 16/F/2005, **Tribunalul Militar Teritorial București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (2) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Fănică Tucaliuc, Corneliu Păltânea și de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, art. 15 referitoare la *Universalitatea* și art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, precum și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului, referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*.

Astfel, se invocă Cauza *Maszni contra României*, prilej cu care instanța europeană a constatat în unanimitate violarea art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*.

De asemenea, prin adoptarea dispozițiilor tranzitorii se creează o situație de inegalitate în fața legii, deoarece inculpații ale căror dosare se află deja pe rolul unui tribunal militar trebuie să se supună jurisdicției acestor instanțe, în timp ce inculpații ale căror cauze urmează a fi trimise instanței spre soluționare într-o perioadă următoare ar urma să fie judecați de tribunale civile.

Tribunalul Militar Teritorial București opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cu referire precisă la cauza *Maszni contra României*, are aplicare directă în dreptul intern.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul României consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispoziția tranzitorie reglementată de art. III alin. (2) din Legea nr. 356/2006 nu este de natură a aduce atingere dreptului la un proces echitabil. Mai mult decât atât, legiuitorul a asigurat posibilitatea soluționării cauzelor penale într-un termen rezonabil, acestea continuând să fie judecate tot de instanțele competente anterior legii de modificare.

De asemenea, dispoziția tranzitorie reglementată de art. III alin. (2) din Legea nr. 356/2006 nu este de natură a aduce

atingere dreptului prevăzut de art. 16 din Constituție, deoarece principiul egalității în drepturi nu înseamnă uniformitate, motiv pentru care la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, și la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit.

În sfârșit, prin dispozițiile legale criticate legiuitorul, evaluând impactul unei eventuale retrimiteri a cauzei la parchetul sau instanța civilă, a considerat că, în rezolvarea cauzei, trebuie să aibă prioritate principiul soluționării cauzei într-un termen rezonabil.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu sunt de natură să îngreuească dreptul părților interesate de a apela la instanțele judecătorești și de a beneficia de toate garanțiile menite să le asigure dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil.

De asemenea, dispozițiile tranzitorii sunt norme procedurale de imediată aplicare, care produc efecte numai pentru viitor și se aplică în mod egal fără nicio discriminare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere emise de Guvern și de Avocatul Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Fănică Tucaliuc în Dosarul nr. 122/2004 conex cu Dosarul nr. 323/2004, de Corneliu Păltânea în Dosarul nr. 27/2006 și de instanța de judecată în Dosarul nr. 16/F/2005 ale Tribunalului Militar Teritorial București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 675

din 11 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 1 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător

Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 1 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, excepție ridicată de Remus Popescu în Dosarul nr. 1.871/216/2006 (nr. vechi 1.266/RJ/2006) al Judecătoriei Curtea de Argeș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.871/216/2006 (nr. vechi 1.266/RJ/2006), **Judecătoria Curtea de Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice**, excepție ridicată de Remus Popescu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, deoarece prin fapta incriminată nu se încalcă ordinea publică, bunele moravuri sau drepturile și libertățile cetățenilor. Mai arată autorul excepției că prin textul legal criticat se pune semnul egalității între o persoană care confecționează obiectul în scopul precizat și o alta care cumpără un asemenea obiect doar pentru a decora un spațiu, fiind asimilat armelor de panoplie.

Judecătoria Curtea de Argeș opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece restricția impusă de text este necesară tocmai pentru cazurile enumerate de art. 53 din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul legal criticat instituie nu o restrângere, ci o protecție a drepturilor și libertăților cetățenilor, infracțiunea incriminată urmărind înlăturarea pericolului ce ar putea atenta la viața persoanelor ori la tulburarea liniștii publice.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul legal criticat reglementează cu privire la fapte de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice și au caracter exclusiv penal. Pentru acest motiv nu pot fi considerate ca fiind restrângeri în sensul dispozițiilor art. 53 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 din Legea nr. 61/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 18 august 2000, introdus prin art. V pct. 1 din Legea nr. 169/2002 privind modificarea și completarea Codului penal, a Codului de procedură penală și a unor legi speciale, publicată, la rândul său, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din

18 aprilie 2002, care au următorul conținut: „*Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, următoarele fapte:*

1. *portul, fără drept, în locurile și împrejurările în care s-ar putea primejdui viața sau integritatea corporală a persoanelor ori s-ar putea tulbura ordinea și liniștea publică, a cuțitului, pumnalului, șişului, boxului, castetului ori a altor asemenea obiecte fabricate sau confecționate anume pentru tăiere, împungere sau lovire, precum și folosirea în asemenea locuri sau împrejurări a armelor cu aer comprimat sau cu gaze comprimate, a obiectelor confecționate pe bază de amestecuri pirotehnice ori a dispozitivelor pentru șocuri electrice;*

2. *importul sau procurarea din țară, în vederea comercializării, de arme cu aer comprimat sau cu gaze comprimate care imprimă proiectilului o viteză mai mare de 220 m/s, cu excepția celor destinate pentru a fi folosite la antrenamente și competiții de către Federația Română de Tir, de cluburile și asociațiile sportive cu secții de tir afiliate la această federație, care pot dobândi, deține și folosi arme din această categorie, conform standardelor sportive internaționale;*

3. *neasigurarea de către responsabili sau patroni, prin personal propriu ori specializat, a ordinii publice în localuri publice, hoteluri, moteluri, campinguri, cluburi, pensiuni, discotecii și în alte locuri de distracție sau de agrement pe care le conduc, precum și refuzul acestora de a acorda sprijin organelor în drept pentru restabilirea în locurile respective a ordinii publice sau pentru luarea măsurilor împotriva persoanelor care au încălcat legea;*

4. *împiedicarea, sub orice formă, a organului de urmărire penală sau de menținere a ordinii publice de a-și îndeplini obligațiile de serviciu privind legitimarea sau conducerea unei persoane la sediul poliției ori al altui organ de stat, de a lua măsurile necesare pentru menținerea ori restabilirea ordinii publice.*

Portul sau folosirea, fără drept, de obiecte din cele prevăzute la alin. 1 pct. 2, în localul autorităților publice, instituțiilor publice, instituțiilor sau altor persoane juridice de interes public, la întruniri publice ori în localuri de alegeri, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 5 ani.”

Curtea observă că din motivarea autorului excepției rezultă că nemulțumirea sa nu vizează art. 11 din Legea nr. 61/1991 în integralitatea lui, ci numai pct. 1, care, de altfel, are legătură cu soluționarea cauzei. Pentru acest motiv instanța de contencios constituțional urmează a restrânge obiectul excepției la art. 11 pct. 1 din Legea nr. 61/1991.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că apărarea ordinii de drept impune sancționarea faptelor cu caracter antisocial, inclusiv a celor prevăzute în legile speciale, luând în considerare valorile lezate, gravitatea faptelor comise, ca și obiectivul de prevenire a săvârșirii altor asemenea fapte. Existența unei incriminări nepermise de Legea fundamentală nu s-ar putea reține decât în situația în care legiuitorul nu ar lua în considerare criteriile prohibite așa cum sunt prevăzute de art. 53 din Constituție. Or, dimpotrivă, în acord cu prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Legea fundamentală, potrivit căruia Parlamentul reglementează prin lege organică cu privire la infracțiuni, pedepse și regimul de executare al acestora, s-a procedat la incriminarea anumitor fapte antisociale care sunt de natură a afecta ordinea publică și de a pune în pericol viața cetățenilor.

Așa fiind, nu se poate susține că prin incriminarea faptelor de a deține și de a folosi anumite arme anume definite în locuri sau împrejurări în care s-ar primejdui viața sau integritatea corporală a persoanelor ori s-ar tulbura ordinea și liniștea publică se aduce atingere dispozițiilor constituționale invocate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 1 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, excepție ridicată de Remus Popescu în Dosarul nr. 1.871/216/2006 (nr. vechi 1.266/RJ/2006) al Judecătorei Curtea de Argeș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 676

din 11 septembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 411 alin. 1 și art. 720⁸
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 411 alin. 1 și art. 720⁸ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Viorel Dan Paul în Dosarul nr. 9.979/4/2006 al Judecătorei Sectorului 4 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează plenul că, la dosar, partea Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București a depus o cerere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 9.979/4/2006, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 411 alin. 1 și art. 720⁸ din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Viorel Dan Paul într-o cauză având ca obiect o contestație la executare silită.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textele de lege criticate aduc atingere art. 44 alin. (2) teza întâi și art. 20 din Constituție, precum și art. 7 și 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. În acest sens, arată că prin art. 720⁸ din Codul de procedură civilă se atribuie caracter executoriu sentințelor pronunțate în primă instanță în cauze comerciale, fără ca acestea să fie definitive și fără obligarea părții care solicită executarea la plata unei cauțiuni.

Așa fiind, se instituie o diferență de tratament juridic între părți, fundamentată doar pe natura cauzei, și care contravine prevederilor constituționale și convenționale invocate.

Totodată, dispozițiile art. 411 alin. 1 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea în mod egal prin lege a proprietății private, deoarece instituie un termen de o zi pentru executarea debitelor constatate printr-o hotărâre judecătorească nedefinitivă, debite care au un caracter incert și provizoriu. Astfel, atunci când executarea se face asupra bunurilor mobile ale debitorului, nu mai este posibilă întoarcerea acesteia în situația în care debitorul ar câștiga în calea de atac a apelului.

Judecătoria Sectorului 4 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, prin textul de lege criticat legiuitorul a urmărit să transpună în practică principiul celerității soluționării litigiilor dintre părți, mai pregnant în materie comercială, fără a se aduce atingere prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că dispozițiile supuse controlului de constituționalitate nu aduc atingere principiului egalității în fața legii, întrucât acestea nu sunt aplicabile doar unei sau unor categorii de persoane aprioric determinate, ci oricărei persoane aflate în situațiile menționate în ipoteza normei, fără a institui un regim discriminatoriu pe considerente arbitrare.

De asemenea, cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 411 alin. 1 și art. 720⁸ din Codul de procedură civilă, față de prevederile art. 44 alin. (2) din Constituție și art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, se constată că aceasta nu poate fi reținută, întrucât, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Legea fundamentală, conținutul și limitele dreptului de proprietate se stabilesc prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 411 alin. 1 și art. 720⁸ din Codul de procedură civilă.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

Art. 411 alin. 1: „*Dacă în termen de o zi de la primirea somației debitorul nu plătește suma datorată, executorul judecătoresc de pe lângă instanța de executare va proceda la sechestrarea bunurilor mobile urmăribile ale debitorului, chiar dacă acestea sunt deținute de un terț.*”

Art. 720⁸: „*Hotărârile date în primă instanță privind procesele și cererile în materie comercială sunt executorii. Exercițarea apelului nu suspendă de drept executarea.*”

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile cuprinse în art. 44 alin. (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea în mod egal prin lege a proprietății private și art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, din Legea fundamentală, precum și în raport cu art. 7 privind dreptul oamenilor la o egală protecție a legii și dreptul la o egală protecție împotriva oricărei discriminări și art. 17 privind dreptul la proprietate din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că prevederile art. 720⁸ din Codul de procedură civilă dau expresie principiului celerității în ceea ce privește executarea hotărârilor pronunțate în cauze comerciale, instituind în acest scop un tratament juridic diferențiat pentru părțile unui litigiu comercial.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 411 alin. 1 și art. 720⁸ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Viorel Dan Paul în Dosarul nr. 9.979/4/2006 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 677

din 11 septembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006
privind procedura insolvenței și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Ion Tiucă — procuror
Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de S.C.I.M. – S.A. din Constanța în Dosarul nr. 10.662/2006 al Judecătoriai Constanța.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 10.662/2006, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de S.C.I.M. – S.A. din Constanța.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate, care scutesc de plata taxei de timbru administratorii sau lichidatorii societăților comerciale aflate în procedura insolvenței, sunt neconstituționale deoarece instituie un regim discriminatoriu între categoriile menționate și ceilalți justifiabili.

Judecătoria Constanța arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că, în cadrul procedurii reglementate de Legea nr. 85/2006, administratorul judiciar și lichidatorul reprezintă organele care aplică procedura, alături de instanța de judecată și de judecătorul-sindic. Atât administratorul, cât și lichidatorul nu sunt părți în proces, nu acționează în interes personal, ci sunt participanți la procedură, cu atribuții strict determinate de lege. Prin urmare, nu poate fi vorba despre un tratament juridic egal, având în vedere situațiile obiectiv diferite în care se găsesc lichidatorul judiciar, pe de-o parte, și părțile din cadrul procedurii, pe de altă parte. În ceea ce privește dispozițiile art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 510 din 6 octombrie 2005, statuând că acestea sunt constituționale.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia nr. 510 din 6 octombrie 2005 și Decizia nr. 162 din 22 aprilie 2003.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de S.C.I.M. – S.A. din Constanța în Dosarul nr. 10.662/2006 al Judecătoriai Constanța.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, și dispozițiile art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 77 din Legea nr. 85/2006: „*Toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.*”;

— Art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997: „*Sunt scutite de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la: [...]*”

p) orice alte acțiuni, cereri sau acte de procedură pentru care se prevăd, prin legi speciale, scutiri de taxă judiciară de timbru;”.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 510 din 6 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.057 din 26 noiembrie 2005, răspunzând unei critici asemănătoare, a statuat că dispozițiile art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 nu contravin prevederilor art. 16 din Constituție.

De asemenea, în ceea ce privește dispozițiile art. 77 din Legea nr. 85/2006, prin Decizia nr. 651 din 29 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 19 ianuarie 2006, Curtea a statuat că, în cadrul procedurii falimentului, lichidatorul judiciar are o poziție și o situație deosebite față de toate părțile și față de toți ceilalți participanți la procedură, el nefiind parte în proces, ci participant la procedură, cu rol și atribuții determinate de lege. Acesta nu acționează în interes personal, ci în interesul bunei desfășurări a întregii proceduri, în interesul debitorului insolubil, pentru reîntregirea patrimoniului acestuia, cât și în interesul creditorilor, pentru ca aceștia să își poată valorifica creanțele în cât mai mare măsură și cât mai operativ. Prin urmare, nu poate fi vorba despre un tratament juridic egal, având în vedere situațiile obiectiv diferite în care se găsesc lichidatorul judiciar, pe de-o parte, și părțile din cadrul procedurii, pe de altă parte.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 706

din 11 septembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlorilor financiari
din cadrul Curții de Conturi**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi, excepție ridicată de Marinel Sand în Dosarul nr. 75/102/2006 al Curții de Apel Târgu Mureș – Secția civilă de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 720D/2006, nr. 721D/2007 și nr. 776D–783D/2007, care au ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Gligore Mădărășan, Nicoleta Răzvan, Gheorghe Gavrițaș, Petru Isăilă Chibelean, Olivia Pop, Ioan Suciuc, Renate Mihaela Baciuc, Iulia Mathe, Anca Vlad și Ioana Elena Tomoroga în dosarele nr. 102/102/2006, nr. 101/102/2006, nr. 161/102/2006, nr. 79/102/2006, nr. 159/102/2006, nr. 105/102/2006, nr. 162/102/2006, nr. 76/102/2006, nr. 155/102/2006 și nr. 156/102/2006 ale aceleiași instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarelor nr. 720D/2006, nr. 721D/2007 și nr. 776 – 783D/2007 la Dosarul nr. 719D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca nefondată, arătând că dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 nu sunt discriminatorii, iar textul de lege criticat nu se referă la restrângerea unor drepturi.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierile din 19 aprilie 2007, pronunțate în dosarele nr. 75/102/2006, nr. 102/102/2006 și nr. 101/102/2006, precum și prin încheierile din 27 aprilie 2007, pronunțate în celelalte dosare, **Curtea de Apel Târgu Mureș – Secția civilă de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000**, excepție ridicată de Marinel Sand, Gligore Mădărășan, Nicoleta Răzvan, Gheorghe Gavrițaș, Petru Isăilă

Chibelean, Olivia Pop, Ioan Suciuc, Renate Mihaela Baciuc, Iulia Mathe, Anca Vlad și Ioana Elena Tomoroga în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de pretenții pentru drepturi salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că textul art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 restrânge, în privința controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi a României și din cadrul camerelor de conturi județene, aplicabilitatea dispozițiilor Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, potrivit cărora controlorii financiari beneficiau de drepturi salariale egale pentru munca prestată în cadrul unei funcții de demnitate publică. Astfel, textul de lege criticat încalcă principiul egalității în drepturi, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție și restrânge exercițiul unor drepturi, fără să fie îndeplinite condițiile prevăzute de art. 53 din Legea fundamentală și cele înscrise în art. 19 pct. 3 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, respectiv în art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea de Apel Târgu Mureș apreciază că dispozițiile legale criticate aduc atingere principiului constituțional al egalității în drepturi, prevederilor art. 53 din Constituție, precum și reglementărilor internaționale invocate în susținerea excepției.

În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 este inadmisibilă, deoarece se solicită modificarea acestui act normativ.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 sunt neconstituționale față de prevederile art. 16 din Constituție, raportat la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece aceste dispoziții „conduc la aplicarea unui tratament juridic diferențiat pentru persoane aflate în aceeași situație, și anume între persoanele care îndeplinesc funcții de specialitate specifice Curții de Conturi și celelalte categorii din sistemul bugetar și personalul auxiliar de specialitate din organele autorității judecătorești”. Mai arată că „statul încalcă principiul tratamentului egal atunci când pe parcursul elaborării legilor sau al aplicării acestora distinge între persoane care sunt în situații analoge, respectiv atunci când procesul de elaborare a legilor sau al apărării acestora nu ia în considerare diferențele efective între persoane”. În ce privește critica de neconstituționalitate prin raportare la art. 53 din Constituție și la art. 19 pct. 3 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, consideră că aceasta nu este întemeiată întrucât textul de lege examinat nu pune în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 18 octombrie 2000, aprobată prin Legea nr. 711/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 11 decembrie 2001, dispoziții potrivit cărora: „(1) *Pe data aplicării prezentei ordonanțe de urgență prevederile referitoare la salariul de merit, sporuri, indemnizații, stimulente, prevăzute în Legea nr. 50/1995 cu privire la salarizarea membrilor și personalului Curții de Conturi, nu mai sunt aplicabile funcțiilor de specialitate specifice Curții de Conturi.*

(2) *Anexa nr. III/2 și punctul 1 din anexa nr. VI/2 lit. D din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar se abrogă.*”

În opinia autorului excepției, textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Consideră, de asemenea, că sunt încălcate prevederile art. 19 pct. 3 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, referitoare la condițiile în care poate fi limitat exercițiul unor drepturi, și prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea oricărei discriminări.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 are ca obiect de reglementare salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi. Ordonanța reglementează salarizarea acestei categorii de personal bugetar, având la bază principiile Legii nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, referitoare la salarizarea persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică cu o indemnizație unică, stabilită în raport cu natura și importanța funcției îndeplinite și ale activității desfășurate. Astfel, art. 3 din ordonanța de urgență prevede că „*Indemnizația este*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi, excepție ridicată de Marinela Sand în Dosarul nr. 75/102/2006 al Curții de Apel Târgu Mureș – Secția civilă de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie și de Gligore Mădărășan, Nicoleta Răzvan, Gheorghe Gavrițaș, Petru Isăilă Chibelean, Olivia Pop, Ioan Suci, Renate Mihaela Baci, Iulia Mathe, Anca Vlad și Ioana Elena Tomoroga în dosarele nr. 102/102/2006, nr. 101/102/2006, nr. 161/102/2006, nr. 79/102/2006, nr. 159/102/2006, nr. 105/102/2006, nr. 162/102/2006, nr. 76/102/2006, nr. 155/102/2006 și nr. 156/102/2006 ale aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

unica formă de remunerare lunară a activității corespunzătoare funcției de controlor financiar și reprezintă baza de calcul pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial”.

Rezultă că art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000, criticat pentru neconstituționalitate, prevede încetarea aplicabilității reglementărilor Legii nr. 50/1995, referitoare la salariul de merit, sporuri, indemnizații și stimulente. Or, stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. Modificarea reglementărilor în această materie nu înseamnă restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale. Constituția prevede în art. 41 alin. (2), printre drepturile salariaților la protecția socială a muncii, „*instituirea unui salariu minim brut pe țară*”, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia și nici cu privire la drepturi salariale suplimentare, cum sunt sporurile, primele, stimulentele și altele.

În consecință, dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) sau reglementările internaționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, referitoare la interzicerea oricărei discriminări. Pe cale de consecință, sunt respectate și dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea oricărei discriminări.

Curtea nu poate reține nici încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, și ale art. 19 pct. 3 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, referitoare la condițiile în care poate fi limitat exercițiul unor drepturi, în condițiile în care autorilor excepției nu li s-a încălcat, prin prevederile legale criticate, exercițiul vreunuia dintre drepturile sau libertățile invocate în susținerea excepției.

Curtea reține că este neîntemeiată și critica potrivit căreia art. 6 din ordonanța de urgență restrânge, în privința controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi a României și din cadrul camerelor de conturi județene, aplicabilitatea dispozițiilor Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești. În realitate, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 se referă la Legea nr. 50/1995 cu privire la salarizarea membrilor și personalului Curții de Conturi, iar nu la Legea nr. 50/1996. Așadar, nu se poate pune problema vreunei discriminări între controlorii financiari și personalul din organele autorității judecătorești. Atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare, dar la autorități sau instituții publice diferite. Este dreptul exclusiv al legiuitorului de a face diferențierea corespunzătoare la stabilirea drepturilor salariale.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 733

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) și (3) și art. 21 alin. (4) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) și (3) și art. 21 alin. (4) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Claudiu Vasile în Dosarul nr. 8.771/54/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 8.771/54/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (4) raportate la cele ale art. 9 alin. (2) și (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.** Excepția a fost ridicată de Claudiu Vasile într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de acordare a gradului profesional de ofițer corespunzător vechimii în munca de polițist.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt contrare principiului egalității în fața legii, fiind inadmisibil ca persoane din cadrul aceluiși minister să nu beneficieze de aceleași drepturi.

Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate nu conțin discriminări între categoriile de personal din cadrul Ministerului Administrației și Internelor și Ministerului Apărării, acestea aflându-se în situații diferite.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată întrucât egalitatea nu înseamnă uniformitate și pot fi instituite tratamente juridice distincte pentru anumite categorii de persoane.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului egalității, întrucât se aplică în mod egal tuturor subiecților de drept aflate în aceeași situație juridică, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

Președinții celor două Camere nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (2) și (3) și art. 21 alin. (4) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile art. 9 alin. (3) au fost modificate prin art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 14 octombrie 2003.

Dispozițiile art. 21 alin. (4) au fost modificate prin Legea nr. 101/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 20 aprilie 2004.

În urma acestor modificări, dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 9 alin. (2) și (3): *„Ofițerii de poliție pot proveni și din rândul agenților de poliție absolvenți, cu diplomă sau licență, ai instituțiilor de învățământ superior de lungă sau scurtă durată ale Ministerului de Interne sau ai altor instituții de învățământ superior cu profil corespunzător specialităților necesare poliției, stabilite prin ordin al ministrului de interne.*

Pentru unele funcții pot fi încadrați direct sau transferați din instituțiile publice de apărare și siguranță națională specialiști cu studii corespunzătoare cerințelor postului și care îndeplinesc condițiile legale.”;

— Art. 21 alin. (4): *„Polițiștilor prevăzuți la art. 9 alin. (2) și (3) li se acordă gradele profesionale în funcție de pregătirea lor și de vechimea în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite, raportate la cerințele postului. Încadrarea acestora se face pe o perioadă de probă de 6 luni sau 12 luni, în raport cu categoria din care fac parte și cu gradul profesional acordat.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 21 alin. (4) din Legea nr. 360/2002 stabilesc condițiile în care li se acordă polițiștilor — prevăzuți la art. 9 alin. (2) și (3) — gradele profesionale, criteriile de acordare fiind pregătirea și vechimea în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite.

Curtea constată că nu se poate reține existența vreunei discriminări între categorii de personal diferite, aflate în situații diferite, din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, pe de-o parte, și din cadrul instituțiilor publice de apărare și siguranță națională, pe de altă parte. Întrucât principiul egalității cetățenilor în fața legii presupune aplicarea aceluiși tratament juridic pentru situații juridice similare, legiuitorul poate reglementa în mod diferit situații juridice diferite, nefiind astfel încălcate prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) și (3) și art. 21 alin. (4) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Claudiu Vasile în Dosarul nr. 8771/54/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 740

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Impex Ella” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 3.449/121/2006 al Tribunalului Galați – Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.449/121/2006, **Tribunalul Galați – Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 269 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de contestatoarea Societatea Comercială „Impex Ella” — S.R.L. din Galați într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispoziția de lege atacată este neconstituțională întrucât prevederile Constituției interzic Președintelui României să dea ordine justiției, procurorilor sau oricăror alte părți participante la proces, precum și organelor de executare, forței publice sau chiar organelor administrative, inclusiv Poliției.

Tribunalul Galați – Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ și fiscal opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece, potrivit art. 376 alin. 1 din Codul de procedură civilă, se investesc cu formulă executorie hotărârile judecătorești

definitive care au rămas irevocabile, fapt ce presupune că activitatea de judecată a luat sfârșit.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată deoarece faptul că formula executorie se dă în numele șefului statului nu are semnificația unei încălcări a principiului separației puterilor în stat, ci este expresia rolului președintelui, astfel cum este consacrat în art. 80 din Constituție.

Avocatul Poporului consideră că formula executorie prevăzută de textul de lege criticat este o formulă sacramentală, care constă într-un ordin dat forței publice să execute o hotărâre judecătorească definitivă, care se bucură de autoritate de lucru judecat, fără imixtiune din partea vreunei autorități. În baza art. 369 din Codul de procedură civilă, Președintele României, ca șef al puterii executive, dă structurilor acesteia un ordin care are semnificația colaborării puterilor statului la aplicarea Constituției și a legilor, ceea ce nu înfrânge principiul constituțional al separației și echilibrului puterilor în stat.

Președinții celor două Camere nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 269 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 5 din Legea nr. 459/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 994 din 13 decembrie 2006, dispoziții care au următorul cuprins:

„Hotărârile judecătorești vor fi investite cu formula executorie, dacă legea nu prevede altfel. Formula executorie are următorul cuprins:

«Noi, Președintele României»
(Aici urmează cuprinsul hotărârii.)

«Dăm împuternicire și ordonăm organelor de executare să pună în executare prezenta hotărâre. Ordonăm agenților forței publice să acorde concursul la executarea acestei hotărâri, iar procurorilor să stăruie pentru ducerea ei la îndeplinire, în condițiile legii. Spre credință, prezenta (hotărâre) s-a semnat de..... (Urmează semnătura președintelui și a grefierului.)»

Hotărârea investită se va da numai părții care a câștigat sau reprezentantului ei.»

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1, 11, 15, 16, 20, 21, 52, 73, 80, 84, 100, 102, 124, 125, 126, 131, 132, 133, 134, 148 și 156. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Impex Ella” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 3.449/121/2006 al Tribunalului Galați – Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 742

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Ciprian George Bratu și Iuliu Șandor în Dosarul nr. 411/271/2001, de Eugen Mureșan în Dosarul nr. 4.219/271/2000, ambele ale Judecătoriei Oradea, de Liviu Paul Urugiuc în Dosarul nr. 2.831/271/2006, de Bagya Ferencz și Corneliu Iuonas în Dosarul nr. 4.680/111/2005 și de Radu Negruț și Daniel Chipe Negruț în Dosarul nr. 9.050/111/2002 ale Tribunalului Bihor – Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 717D/2007, nr. 1.027D/2007,

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra dispozițiilor criticate, sub aceleași aspecte ca și cele invocate în cauza de față, prin Decizia nr. 471/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 22 iunie 2007, statuând că Președintele României dă structurilor menționate un ordin care are semnificația colaborării puterilor statului la aplicarea Constituției și a legilor, ceea ce nu înfrânge principiul constituțional al separației puterilor în stat.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

nr. 1.056D/2007, nr. 1.065D/2007 și nr. 1.143D/2007 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.027D/2007, nr. 1.056D/2007, nr. 1.065D/2007 și nr. 1.143D/2007 la Dosarul nr. 717D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 30 martie 2007, 18 mai 2007, 6 iunie 2007, 1 noiembrie 2006 și 26 iunie 2007, pronunțate în dosarele nr. 411/271/2001, nr. 4.219/271/2000, nr. 2.831/271/2006, nr. 4.680/111/2005 și nr. 9.050/111/2002, **Judecătoria Oradea și Tribunalul Bihor – Secția penală au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Ciprian George Bratu, Iuliu Șandor, Eugen Mureșan, Liviu Paul Urugiuc,

Bagya Ferencz, Corneliu Iuonas, Radu Negruț și Daniel Chipe Negruț.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 4 alin. (2) referitoare la egalitatea între cetățeni, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și autorităților, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție și ale art. 15 alin. (2) referitoare la aplicarea legii numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, deoarece se creează o discriminare între făptuitorii care au comis fapte identice anterior intrării în vigoare a legii noi și aceia care sunt cercetați și judecați fără restricții sub imperiul Legii nr. 241/2005, mai favorabilă decât cea anterioară.

În plus, beneficiul instituit de legea nouă este condiționat de stadiul procesului penal în momentul publicării actului normativ, situație care este de natură să lipsească de tratamentul juridic mai blând pe cei aflați deja în curs de judecată.

Redactarea textului legal criticat legitimează asumarea și recunoașterea faptei penale prin achitarea prejudiciului cauzat și recuperat în modul impus. Așa fiind, se încalcă prezumția de nevinovăție, precum și egalitatea cetățenilor în fața legii, acceptându-se o discriminare pe criterii de avere între cetățenii care, deși sunt în aceeași situație juridică, au achitat prejudiciul și aceia care nu l-au achitat întrucât nu dispun de resursele necesare.

Judecătoria Oradea opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece prin dispozițiile legale criticate nu se încalcă principiul egalității în drepturi și accesul liber la justiție, cauza de impunitate aplicându-se în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei.

Tribunalul Bihor – Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată deoarece prin dispozițiile legale criticate se creează un tratament diferențiat între cetățeni, în funcție de faza procesuală în care se află învinuitul sau inculpatul și de posibilitatea achitării prejudiciului creat prin săvârșirea infracțiunii. De asemenea, se instituie un regim discriminatoriu față de persoanele care au comis astfel de fapte anterior intrării în vigoare a legii noi și a căror cauză nu a fost până în prezent soluționată, în condițiile în care prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 nu le sunt aplicabile și acestor persoane.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul României consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie. Cât privește situația persoanelor care au săvârșit o faptă de evaziune fiscală anterior intrării în vigoare a Legii nr. 241/2005, adică sub imperiul Legii nr. 87/1994, Guvernul arată că nu se poate vorbi de discriminare între aceștia și cei care au comis o infracțiune similară sub imperiul noii legi, întrucât, în aplicarea art. 15 din Constituție, legea penală mai favorabilă va opera în cazul primei categorii.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Astfel, textul criticat instituie măsuri de nepedepsire sau de reducere a pedepselor, în situația în care învinuitul sau inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat numai până la primul termen de judecată. În acest mod, referirea la „primul termen de judecată”, prevăzută în art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005, creează premisele unei discriminări între infractorii care au săvârșit infracțiuni de evaziune fiscală sub imperiul vechii legi și au avut primul termen de înfățișare și cei care au fost trimiși în judecată după intrarea în vigoare a Legii nr. 251/2005, deși au săvârșit infracțiunea sub imperiul legii vechi.

Prin urmare, se aplică un regim juridic diferențiat persoanelor care au săvârșit în același timp infracțiuni de evaziune fiscală, deoarece cel care a fost anchetat și judecat mai operativ, fără a avea posibilitatea de a achita prejudiciul în temeiul Legii nr. 87/1994 până la primul termen de judecată, nu va putea beneficia de prevederile art. 10 din Legea nr. 241/2005. În schimb, persoana care nu a fost trimisă în judecată, nedepășind primul termen de judecată, beneficiază de cauza de nepedepsire dacă achită prejudiciul.

Totodată, situația inculpatului nu trebuie agravată de existența unui impediment intervenit la nivelul activității organelor de urmărire penală, care poate conduce la crearea unei situații discriminatorii între persoanele aflate sub dominația unui regim juridic identic.

De asemenea, dispozițiile legale criticate instituie o discriminare între persoanele prevăzute de ipoteza normei pe criteriul averii, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă.

Nu poate fi însă reținută critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece textul de lege nu cuprinde dispoziții referitoare la o eventuală aplicare pentru perioada anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 241/2005.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere emise de Guvern și de Avocatul Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Curtea constată că, deși, potrivit încheierilor de sesizare, obiectul excepției l-ar constitui dispozițiile art. 10 din Legea nr. 241/2005, se poate observa că autorii excepției și-au fundamentat critica numai cu privire la alin. (1) al art. 10 din aceeași lege.

Prin urmare, prin restrângere, obiectul excepției de neconstituționalitate asupra căruia urmează a se pronunța Curtea Constituțională îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, care au următorul conținut:

„În cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute de prezenta lege, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, învinuitul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se poate aplica pedeapsa cu amendă. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 50.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică o sancțiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au constituit în numeroase cazuri obiect al controlului exercitat de instanța de contencios constituțional. Astfel, prin Decizia nr. 932 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2007, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005. Cu acel prilej s-a reținut că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, Parlamentul are competența de a reglementa prin lege organică infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. În virtutea acestei prevederi constituționale, legiuitorul este liber să aprecieze atât pericolul social în funcție de care urmează să stabilească natura juridică a faptei incriminate, cât și condițiile răspunderii juridice pentru această faptă.

Principiul egalității în drepturi nu implică tratarea juridică uniformă a tuturor infracțiunilor, iar reglementarea unui regim sancționator în funcție de acoperirea prejudiciului cauzat prin infracțiunea săvârșită este expresia firească a principiului constituțional menționat, care impune ca la aceleași situații juridice să se aplice același regim, iar la situații juridice diferite tratamentul juridic să fie diferențiat.

Cât privește critica referitoare la încălcarea principiului aplicării legii penale mai favorabile, Curtea a reținut că orice lege

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

se aplică numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, care are efecte și asupra raporturilor juridice penale sau contravenționale născute anterior intrării sale în vigoare.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Ciprian George Bratu și Iuliu Șandor în Dosarul nr. 411/271/2001, de Eugen Mureșan în Dosarul nr. 4.219/271/2000, ambele ale Judecătoria Oradea, de Liviu Paul Urugiuc în Dosarul nr. 2.831/271/2006, de Băgă Ferencz și Corneliu Iuonas în Dosarul nr. 4.680/111/2005 și de Radu Negruț și Daniel Chișe Negruț în Dosarul nr. 9.050/111/2002 ale Tribunalului Bihor – Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 794

din 27 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Gheorghe Pop în Dosarul nr. 505/P/F/2004 al Curții de Apel Brașov – Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă ca urmare a constatării neconstituționalității textului de lege ce face obiectul acesteia, printr-o decizie pronunțată de Curtea Constituțională ulterior sesizării sale cu soluționarea prezentei excepții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 505/P/F/2004, **Curtea de Apel Brașov – Secția penală și**

pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Gheorghe Pop într-o cauză penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, cu referire la aplicarea legii penale mai favorabile. Se arată că soluționarea cauzelor penale privind notarii publici este dată, în prezent, în competența judecătorilor, spre deosebire de vechea reglementare care prevedea competența curților de apel. În susținerea criticii de neconstituționalitate, autorul excepției arată că, prin aplicarea dispozițiilor art. III alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006, nu poate beneficia de judecarea cauzei sale potrivit legii noi, care este mai favorabilă prin aceea că permite verificarea legalității și temeiniciei hotărârii pronunțate în primă instanță atât prin calea de atac a apelului, cât și prin cea a recursului.

Curtea de Apel Brașov – Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În opinia sa, textul de lege criticat cuprinde dispoziții procedurale tranzitorii, care nu încalcă principiul neretroactivității legii.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, fiind lipsită de obiect. Aceasta, deoarece, prin Legea nr. 79/2007 pentru modificarea art. 28¹ pct. 1 lit. b) din

Codul de procedură penală, competența curților de apel a fost extinsă, acestea urmând să judece și cauzele penale privind notarii publici.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată întrucât dispozițiile de lege criticate sunt norme procedurale tranzitorii de imediată aplicare și care produc efecte pentru viitor, de la data intrării în vigoare a legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. III alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Gheorghe Pop în Dosarul nr. 505/P/F/2004 al Curții de Apel Brașov – Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 812

din 27 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 139 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 139 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Gheorghe Peti în Dosarul nr. 1.596/30/2006 al Tribunalului Timiș – Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, potrivit căreia „*Cauzele aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a prezentei legi vor continua să fie judecate de instanțele competente, potrivit dispozițiilor aplicabile anterior acestei date (...)*”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2), care prevăd că legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că, ulterior sesizării sale cu soluționarea prezentei excepții, Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 610 din 20 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 16 iulie 2007, prin care a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006, pentru motivele acolo reținute.

Constatarea neconstituționalității dispozițiilor de lege printr-o decizie anterioară reprezintă o cauză de inadmisibilitate a excepției, prevăzută de art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căreia „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 504 din 29 mai 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.596/30/2006, **Tribunalul Timiș – Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 139 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe**, excepție ridicată de Gheorghe Peti într-o cauză penală referitoare la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 142 lit. a), b), l) și m) din Legea nr. 8/1996.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat, instituind posibilitatea instanței de judecată de a acorda despăgubiri reprezentând

tripul sumei ce ar fi fost legal datorată pentru tipul de utilizare ce a făcut obiectul faptei ilicite, derogă de la regula reparației integrale a prejudiciului cauzat. Se arată că se încalcă principiul constituțional al ocrotirii în mod egal a proprietății private, titularii drepturilor de autor fiind privilegiați, printr-o „reparație triplă” a prejudiciului cauzat. Se mai susține că textul de lege criticat are un pronunțat caracter sancționator, punitiv, cu toate că urmărește să reglementeze exclusiv soluționarea laturii civile a litigiului decurgând dintr-o faptă ilicită, ceea ce contravine dispozițiilor art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală.

Tribunalul Timiș – Secția penală nu s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea textului de lege ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Apreciază că norma de lege criticată se bazează pe „ideea de garanție față de victima prejudiciului”, scopul reglementării fiind acela de a „permite stabilirea de despăgubiri pe criterii obiective”.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens, arată că acesta este în deplină concordanță cu dispozițiile art. 44 alin. (1) din Legea fundamentală, instituind o garanție a asigurării echilibrului între persoane cu interese contrare, prin determinarea cadrului legal de exercitare a drepturilor lor legitime. Precizează că dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție nu au relevanță în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 139 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Gheorghe Peti în Dosarul nr. 1.596/30/2006 al Tribunalului Timiș – Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5948368156913